

A megyei vadásztársulatnak joga lesz büntetni is, sőt joga lesz annak a kezéből véglegesen kivenni a fegyvert, kinek az nem való a kezébe.

Fognak természetesen költségek felmerülni, de végeredményben a vadászat költségekkel jár, nem kenyérkereset.

Lehet, sőt valószínű, hogy ezek az ötletek nem ölelik fel a probléma minden kérdését, más vidéken más megoldandó esetek vannak, de jóakarattal feltétlenül találunk megoldást és kell is keresni, a vad és az erdő érdekében.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

A hazai fatermékek tarifális védelme tárgyában történt felterjesztésünkre a m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak a m. kir. kereskedelemügyi miniszter úrhoz intézett 63.129/1930. I. 1. számú átirata.

Nagyméltóságú Miniszter Úr!

Már több alkalommal volt szerencsém Nagyméltóságod előtt rámutatnom arra a körülményre, hogy a magyar erdőgazdaság termékei a külföldről behozott fatermékekkel szemben nem versenyképesek, mert egyrészt a hazai fatermelés vámkedvezményben nem részesül, másrészt a külfölddel szemben magasabbak a termelési bérek, különösen pedig a közforgalmi eszközökhöz való szállítási költségek, mert hazai erdőgazdaságaink túlnyomóan a drága fuvarerőre vannak utalva, legfőképen pedig azért, mert vasúti tarifánk a belföldi fatermelést aránytalanul súlyosabban terhelik, mint az importált faanyagokat.

Nagyméltóságod, méltányolva a magyar erdőgazdaság nehéz helyzetét, ez évi április hó 10-én kelt 22.447/1930. VIII. K. M. sz. alatt akként rendelkezett, hogy a belföldi tüzifánál a tört fuvardíjszámítás hátrányainak csökkentése céljából minden olyan esetben, midőn a helyiérdekű vasutakkal való forgalomban a szállítás legalább három vasuton történik, közvetlen mérsékelt díjtételekben a m. kir. államvasutak is fél kezelési illetékekkel rövidített díjtételeiket számítják be.

Nagyméltóságodnak ez a rendelkezése azonban korántsem enyhítette számottevőleg azt a hátrányos helyzetet, melyben a ma-

gyar termelésű tűzifa és műfa az importált faanyagokkal szemben vannak, mert az elrendelt tarifacsökkentés csak azokra az esetekre vonatkozik, amikor a szállított tűzifa legalább három különféle vonalat érint.

A magyar erdőgazdaság vasúti szállításra kerülő termelvényeinek ugyanis csak igen csekély százaléka az, amelyre a kilátásba helyezett kedvezmény vonatkozik és ez a kedvezmény még ennél a csekély mennyiségnél is legfeljebb $\frac{1}{3}$ része annak a többletköltségnek, ami a magyar termelésű tűzifát a külföldivel szemben terheli.

A szállítási különbözet ugyanis két tételből adódik.

Egyrészt a kezelési illetékből, amelyet az érintett államvasúti vonal után teljes egészében, a helyi érdekű vasút vonalai után pedig 50% erejéig számít fel a vasút.

Amíg tehát a csupán fővonalon futó külföldi fát csak egyszeres kezelési illeték terheli, a részben egy vagy több helyi érdekű vasút vonalán futó magyar fa a Nagyméltóságod által engedélyezett kedvezmény figyelembevételével is legalább másfélszeres kezelési illetékkal van megróva.

Ez a tehertöbblet normál-koccsinként legkevesebb öt pengő, de háromnál több vasútvonal érintése esetén ennek többszöröse is lehet.

A túlterhelés második része abból keletkezik, hogy a helyi érdekű vasutak vontatási díja legalább 10%-kal magasabb a fővonalak által felszámított vontatási díjnál. Ezt a tehertöbbletet a Nagyméltóságod hivatkozott rendeletével engedélyezett kedvezmény teljes mértékben érintetlenül hagyja.

Igy tehát Nagyméltóságod elhatározása a csak kétféle vonalat érintő magyar szállításokra nézve semminemű engedményt nem jelent, sőt a többi szállítmányokra nézve is csak igen csekély mértékben csökkenti a belföldi fa hátrányos helyzetét.

Ezt igazolja az Országos Erdészeti Egyesület hozzám intézett 562/1930. számú beadványának 1. számú melléklete, amelyből kitűnik, hogy a belföldi termelésből származó faanyagok szállítása ugyanakkora távolságokról kivétel nélkül drágább, mint a külföldieké.

Nagyméltóságod fent hivatkozott átiratában azt is kifejezésre juttatta, hogy a faanyagok megállapított fuvardíjtételeinek mérséklése azért sem lehetséges, mert az ebből származó bevételi kiesés az államvasutak nehezen egyensúlyban tartott pénzügyi helyzetét ingatná meg s megállapítja azt is, hogy a tűzifa szállítási költsége, az értékére való tekintettel, tovább már nem mérsékelhető.

Ezzel kapcsolatban hangsúlyozni kívánom, hogy a magyar erdőgazdaságnak és fatermelésnek nem az a kívánsága, hogy a

fatermékek szállítási költségei az egész vonalon egyformán mérsékeltesse, hanem az, hogy a magyar fatermékek szállítási költségeinek megfelelő leszállítása ellenében a külföldi fatermékek fuvardíjai megfelelően emeltesse s ezáltal a magyar erdőgazdaság részesüljön abban a védelemben, amiben a magyar széntermelés részesül.

Az Országos Erdészeti Egyesület másolatban idezárt leadványában foglaltakat ebben a tekintetben teljes egészében magamévá teszem s ismételtlen nyomatékosan rámutatok arra a körülményre, hogy a magyar erdőgazdaság termékeinek a versenyképességét elsősorban a megfelelő tarifamérséklés biztosíthatja, mert a mai magas termelési, közlelési stb. költségek miatt az erdőgazdaságok a fa eladási árát nem csökkenthetik.

Ennek a kérdésnek mielőbbi helyes és méltányos rendezése immár a magyar erdőgazdaság létérdeke. A mai tarifarendszer további fenntartása mellett a kedvezőtlen értékesítési lehetőségek következménye abban fog nyilvánulni, hogy az erdőgazdák nemcsak az erdőápolás érdekében szükséges használatokat egyáltalán nem, hanem még a főhasználatokat sem fogják teljes mértékben gyakorolhatni, ami nemcsak azért aggályos mert tekintélyes belföldi faanyag nem kerül piacra, aminek viszont a külföldi behozatal indokolatlan emelkedése lesz a következménye, hanem aggályos azért is, mert az erdőápolási munkák elmaradása az állományok fejlődésére lenne igen káros hatással.

Közérdek, hogy az erdőgazdasági termékek értékesítésének útjában álló akadályok mielőbb elháríttassanak s az erdőgazdaságok jövedelmezősége emeltesse, mert ez előmozdítja az erdők telepítését és egyben alkalmas arra, hogy a külkereskedelmi mérlegünkre ólomsúllyal nehezedő fabehozatal csökkenjen.

A gondozásomra bízott érdekekre való figyelemmel tisztelettel kérem Nagyméltóságodat, méltóztassék az elmondottakat ismételtlen böles mérlegelése tárgyává tenni és oly megoldást találni, amely mellett az ország erdőgazdaságának érdekei kielégíthetnek.

Tisztelettel kérem végül Nagyméltóságodat, hogy nagybecsű elhatározását velem közölni méltóztassék s amennyiben a tarifaszabályozás tárgyalás alá vétetnék, méltóztassék intézkedni, hogy arra az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége s a vezetésem alatt álló minisztérium erdészeti főosztálya is meghívassék.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletem őszinte nyilvánítását. A miniszter helyett: *Prónay* s. k. államtitkár.

A m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak 63.034/1930. I. 3. számú leirata az államrendészeti tisztikar létszámának csökkentése és az Alföld fásításánál alkalmazott erdőmérnökök elbocsátása tárgyában.

Az Országos Erdészeti Egyesület t. Elnökségének,

Budapest, V., Alkotmány-utca 6.

Folyó évi június hó 7-én 563. szám alatt hozzám intézett beadványára van szerencsém értesíteni a t. Elnökséget, hogy a felmerült pénzügyi nehézségekre való figyelemmel, az Alföld-fásítási akciótól elbocsátani tervezett 28 ideiglenesen alkalmazott napi-díjas erdőmérnököt 1930. évi július hó 1-től további intézkedésig jelenlegi alkalmazásában az Alföld-fásítási akció sikerének biztosítása érdekében visszatartottam.

Az állami erdőmérnöki kar apasztása tekintetében pedig, bár a t. Egyesület beadványában tárgyalt fontos erdőgazdasági érdekek ápolásának szükségességétől magam is át vagyok hatva és az erdőmérnöki kar létszámának meghagyását az ország erdőgazdaságának fejlesztése és fenntartásának biztosítása céljából bármennyire is kívánatosnak tartom, az állami kiadásoknak okvetlenül szükséges csökkentése miatt, az állami erdőmérnöki karnak apasztásától — élénk sajnálatomra — nem tekinthettem el.

Budapest, 1930. évi augusztus hó 2-án.

A miniszter helyett:

Prónay s. k. államtitkár.

Az erdei termékek forgalmi adóváltása érdekében való felterjesztésünkre a m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak a m. kir. pénzügyminiszter úrhoz intézett 63.139/1930. I. 1. számú átirata.

Nagyméltóságú Miniszter Úr!

Már több ízben volt szerencsém rámutatni arra, hogy az erdőgazdaság a forgalmi adó tekintetében a többi őstermelő ágazatokkal szemben felette méltánytalan, sőt igazságtalan elbánásban részesül.

Amíg ugyanis a mezőgazdaság, mint őstermelő ágazat termékei, egészen helyesen, nemcsak a termelőnél, de egyes vonatkozásokban egészen a fogyasztóig teljes forgalmi adómentességet élveznek, addig az erdőgazdaság termékei nemcsak magánál a termelőnél, hanem az értékesítés vagy feldolgozás minden egyes mozzanatánál forgalmi adókötelesek.

A magyar erdőgazdaságot ez a körülmény kétszeresen súlyosan érinti, mert a külföldi őstermelésnek azonos termékei a behozatalnál teljes vámmentességet és ennek következtében az első eladásnál teljes forgalmi adómentességet is élveznek.

Míg a magyar termelésű fából származó fűrészelt anyag három-, sőt négyszeres, tehát 6–8%-ot kitevő forgalmi adóteherrel jut el a fogyasztóhoz, addig a hasonló külföldi anyag, ha közvetlenül a fogyasztó veszi át teljes forgalmi adómentességet élvez.

Nagyméltóságod ezt a diszparitást a tüzifánál már részben megszüntette azáltal, hogy a belföldi tüzifára 3%, a külföldire pedig 4% forgalmi adóváltást állapított meg, olyképen, hogy ezt a váltást a belföldi anyag után a termelő rója le, a külföldi anyag után pedig a behozatalkor, a határállomáson kell leróni.

Ezt a rendszert kellene a műfatermékekre vonatkozólag is behozni, mert a mai forgalmi adórendszer felette igazságtalan.

Az aránylag legnagyobb mennyiséget fogyasztó kisgazdátársadalmak, kisiparosságok vagy a vidéki magángazdaságokat ugyanis, amelyek csak több kézen keresztül, tehát már közbeeső hasznokkal megdrágítva, juthatnak ezekhez az anyagokhoz, még ezenfelül két-háromszoros forgalmi adóval terheli még az importált anyagnál is, amivel szemben a külföldről közvetlenül vásárló vagy fogyasztó nemesak a jóval alacsonyabb termelői árakat élvezzi, hanem még teljes forgalmi adómentességben is részesül.

Nemzeti szempontból is súlyosan esik ez a kérdés latba, mert a magyar erdőgazdaságot nemesak, hogy nem védi, a külföldi termelés versenyével szemben, hanem egyenesen kiszolgáltatja azáltal, hogy a magyar árut 6–10% teherrel sújtja, amit a külföldi áru egyáltalán nem visel.

Ezeket a terheket az egész vonalon válsággal küzdő magyar erdőgazdaság már képtelen elviselni, miért is tisztelettel kérem Nagyméltóságodat, hogy a fent elmondottak figyelembevételével a faanyagok forgalmi adójának kérdését revízió alá venni s akként rendelkezni méltóztassék, hogy a magyar erdőgazdaság fatermékei az egész vonalon forgalmi adómentességben részesüljenek s az e címen elmaradó bevételek a külföldről hozott faanyagokra kivetett megfelelő forgalmi adóváltás formájában hajtassanak be.

Amennyiben a belföldi faanyagok forgalmi adómentességben való részesítése nem volna lehetséges, a belföldi erdőgazdaság termékeinek forgalmi adóváltása 2%-ban, a külföldről behozottaké pedig olyan %-ban állapíttassék meg, amely mellett az eddigi forgalmi adóbevételek fedezetet nyernek.

Sőt ezt a %-ot célszerű lenne úgy megállapítani, hogy ez a bevétel az eddigi forgalmi adóbevételeket egy-két millióval felül is haladja, amely különbözetet azután a hazai erdőgazdaság támogatására lehetne célszerűen felhasználni.

Egyben felkérem Nagyméltóságodat arra is, méltóztassék módot nyújtani arra, hogy a magyar erdőgazdaság létérdekébe vágó s már évek óta tárgyalás alatt álló e fontos kérdés megvi-

tatása egy e célra összehívott értekezleten történhessék, amely értekezletre a vezetésem alatt álló minisztériumon kívül az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége is meghívandó lenne.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletem őszinte nyilvánítását. A miniszter helyett: dr. br. *Prónay* s. k. államtitkár.

Az állami hivatalok tűzifaszükségletének biztosítása ügyében történt felterjesztésünkre a m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak valamennyi m. kir. miniszter úrhoz intézett 62.573/1930. I. 3. számú átíratá.

Az 1928. évi március hó 30-án tartott minisztertanács a hazai erdőgazdaságokban termelt tölgy- és eser-tűzifa értékesítésének megkönnyítése, valamint a tűzifabehozatal csökkentése érdekében azt a határozatot hozta, hogy az összes állami intézmények a tűzifabeszerezés végett kiírandó versenytárgyalási hirdetményben, illetve a megrendeléseknél a szükségleteknek legalább 50%-át eser- és tölgy-tűzfában és legalább 20%-át dorongfában állapítsák meg, illetve szerezzék be.

Ennek dacára az utóbbi időben több állami intézmény írt ki versenytárgyalást anélkül, hogy ezeket a feltételeket betartotta volna. Pedig a magyar erdőgazdaságnak igen fontos érdekei fűződnek ahhoz, hogy ez a rendelkezés az egész vonalon betartassék, mert nagymennyiségű tölgy- és dorong-tűzifájának elhelyezését másként biztosítani nem tudja.

Tisztelettel kérem ezért Nagyméltóságodat, méltóztassék a hatáskörébe tartozó intézményeket ismét utasítani, hogy ennek a rendelkezésnek minden tekintetben feleljenek meg.

Fel kívánom hívni egyben Nagyméltóságod nagybecsű figyelmét arra is, hogy a közintézmények egy része tűzifaszükségletének mennyiségét ma is ürméterekben állapítja meg és írja ki.

Ez a kiírási mód nemcsak megnehezíti a vidéki ajánlattevőknek a versenytárgyaláson való részvételét, de megdrágítja a beszerzést és nem védi meg az államkincstár érdekeit sem.

A beszerzést azért drágítja meg, mert a vidéki termelőnek a kirakás, behordás és sarangoláshoz külön alkalmazottakat kell a beszállítás helyén tartania, holott ezt a vásárló intézmény minden külön költség nélkül elvégezheti.

Viszont nem védi meg a kincstár érdekeit, mert a mennyiség ürméterekben pontosan nem állapítható meg. Ugyanabból a tűzifamennyiségből ugyanis a rakásolás sűrűsége szerint 8—10%-kal több vagy kevesebb ürmétért lehet kirakni, ami pedig könnyen a vásárló intézmény megkárosítására, sőt egyenesen visszaélésekre is vezethet.

Ezzel szemben a súlyadatokat úgy az eladótól, mint a vásárlótól függetlenül teljesen pontosan meg lehet állapítani. Vasuti

szállítás esetén ugyanis a mérlegelést független hivatalos közeg, a vasútvállalat végzi, tengelyen való szállítás esetén pedig a súlynak pontos megállapítását a már mindenütt található hídmérlegek segítségével minden nehézség nélkül lehet eszközölni.

Tisztelettel kérem ezért Nagyméltóságodat, méltóztassék egyidejűleg utasítani az alárendelt hivatalokat és inézményeket arra is, hogy tüzifaszükségeiteket csak súly szerint való átadás mellett, métermázsánként megállapított egységáruk ellenében szereztetik be.

Felkérem végül Nagyméltóságodat, hogy ez irányban tett nagybecsű intézkedését annak idején velem is közölni méltóztassék.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletem őszinte nyilvánítását. *Prónay* s. k. államtitkár.

Az önkormányzati testületek fűtőanyagellátására vonatkozó 2281/1930. M. E. számú rendelet módosítása ügyében történt felterjesztésünkre a m. kir. földművelésügyi miniszter úrnak a m. kir. kereskedelemügyi miniszter úrhoz intézett 63.130/1930. I. 1. sz. átírata.

Az ez évi május hó 4-én kelt s a Budapesti Közlöny június hó 11-én megjelent 131. számában közzétett 2281/1930. M. E. számú rendelet 1. §-a szerint az önkormányzati testületek az 1930/31. fűtési évadtól kezdődően fűtés céljaira kizáróan hazai termelésű szenet használhatnak s tüzifát csakis begyújtáshoz alkalmazhatnak.

Kereskedelmi mérlegünk szempontjából igen helyes ez a rendelkezés abban az esetben, ha csak azokat az intézményeket köteleznék a szénfűtésre való áttérésre, amelyek tüzifaszükségletüket belföldön fedezni nem tudják.

A gondozásomra bízott érdekekre való figyelemmel rá kell mutatnem arra a körülményre, hogy ez a rendelet a magyar tüzifát, amely ma amúgy is az elhelyezés nehézségeivel küzd, eltiltja azoktól a közintézményektől, amelyeknek jelentékeny része a magyar szénhez csak 200—300 kilométeres szállítási költség árán tud jutni, míg a magyar tüzifát közvetlen közléről szerezte be eddig is és módjában van beszerezni ezután is.

Miután a magyar erdőgazdaság fatermékeinek közel 80%-a tüzifa s nemcsak a gyéritések nagyrésze marad el és korhad el az erdőn, mert értékesíteni nem lehet, de a multévi hasáb- és dorong-tüzifából is jelentékeny tételek hevernek értékesíttetlenül, tisztelettel kérem Nagyméltóságodat, hogy a termelés és értékesítés nehézségeivel küzdő magyar erdőgazdaság érdekében méltóztassék a rendeletet sürgősen olyképen módosítani, hogy az önkor-

mányzati testületek ott, ahol belföldi fa rendelkezésre áll, fűtés céljaira azt is beszerezhetik.

A rendelet sürgős módosítására azért van szükség, mert különben a közintézmények már rövidesen kiírásra kerülő szükségleteinek ellátásánál a magyar erdőgazdaság termékei elhelyezést nem nyerhetnek.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló tiszteletem őszinte nyilvánítását. A miniszter helyet: dr. br. *Prónay* s. k. államtitkár.

Író tiszteletdíjak! Az Országos Erdészeti Egyesület 1930. évi május hó 30-án tartott igazgatóválasztmányi ülésében elhatározta, hogy az egyesület 1930. évi július 1-től kezdődően az Erdészeti Lapokban megjelenő cikkekért írói tiszteletdíjat fizessen. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt. Szíves tudomásulvétel végett közli: a kiadóhivatal.

Adó és könyvelés. Értesítjük t. tagjainkat, hogy adó- és könyvelési ügyekben szerkesztőségünk díjmentesen ad felvilágosítást.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK

A soproni m. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola tanéve

(689/1930. sz.) Tévedések elkerülése céljából ez úton is figyelemzteti a főiskola rektorátusa az érdekelteket, hogy a soproni m. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskolán a tanév október hó elején kezdődik s július hó végéig tart. Ennek megfelelőleg október hó 8-án és 9-én esznek a beiratások; azonban azoknak, akik a főiskola első tanfolyamára óhajtanak beiratkozni, felvételüket már legkésőbb szeptember hó 15-ig kell írásban a főiskola tanácsánál kérelmezniök. Később érkezett kérvények csak igazolt, nyomtatékos okok fennforgása esetében vehetők figyelembe. Az 1P 60 fillér okmánybélyeggel ellátott folyamodványhoz melléklendők:

- a) születési anyakönyvi kivonat;
- b) gimnáziumi, reálgimnáziumi vagy reáliskolai érettségi bizonyítvány;
- c) orvosi bizonyítvány jól látó-, halló- és beszélőképességről és egészséges szervezetről;
- d) hatósági bizonyítvány a szülők foglalkozásáról (állásáról) és vagyoni helyzetéről;